

Vätö, stor ö i Saltsjön; Vätö kn;
Proo. Vätö skg; Sthlm l.

Wäfön, omkr. 1750. (Vänd.)
— Kr. A. XLII. N:o 15.

Ön omfattar huvuddelen av Vätö kn.

Vätö sk. G. 85, S. 235.

J. Lundquist 1956.

Att tredje bokstavens betyelse är "f"
tarde väl leera på en felaktig
ning.